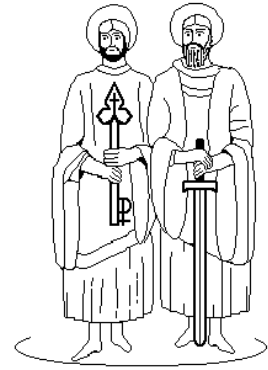

PÉTER-PÁL ÚTJÁN

153. szám, 2017. Karácsony

"A mai kor problémája nem gazdasági, hanem lelki.
Hit kell, hogy megküzdhessünk vele."

gróf Teleki Pál

A szentendrei Római Katolikus Egyházközség lapja

KÉSZÍTSÉTEK AZ ÚR ÚTJÁT!

(Egy lenyomat ürügén...)

Amikor advent első napján reggel betértem a templomba, valami rögtön feltűnt, mégpedig, hogy hiányzik a templom hosszú szőnyege. Az oltár mögül észrevettem, hogy a szőnyeg sziluettje viszont ott maradt. A szőnyeg lenyomatát megőrizte a templom márvány padlója. És ezután ahogyan a liturgikus érzékenység megszólítja az embert, én is elgondolkoztam, hogy a templom szőnyege sem csak egy tárgy, vagy egy tétel a leltárban, hanem JEL, signum, amit e márvány padló őriz. Jele annak a szépségnek, amit a liturgia hivatott ábrázolni, felmutatni.

Templomunk szőnyege igen fontos küldetést teljesít, hiszen mintegy hídként köti össze a sekrestyét a szentéllyel az áldozat bemutatásának helyszínével. Szent ruhába öltözött segítők, ministránsok, felszentelt személyek papok, püspökök, vonulnak rajta ünnepi menetben. Sőt maga Krisztus is e szőnyegen jön közénk, amikor ünnepélyesen a füstölővel kísérve e szőnyegen vonulva érkezik az oltárhoz az Evangéliumos Könyv. A szőnyegen szolgáltatók ki az Eucharisztia szentségét, így a szőnyeg Isten és ember találkozásának helye is. Csodálatos küldetése van hát egy templomi szőnyegnek.

Mivel a liturgia méltó a megújulásra és a szépségre, így a hívek kezdeményezésére, közösségünk új szőnyeggel készül megajándékozni mindkét templomunkat. Nagyszerű a gondolat, és találó az időzítés is, ami az előkészület idejére esik. Nagy ereje van annak, hogy az adventi előkészület, melyben az Úr érkezését készítjük elő, ennek most kézzelfogható jele lesz az új szőnyeg elhelyezése. És amikor majd

megáldása után első alkalommal megindul rajta az ünnepi asszisztencia az oltár felé, öröm lesz tudni arról, hogy ebben az útkészítésben sokak felajánlása, anyagi áldozata is benne van. Ha mindezt kicsit magasabb szempontból nézzük – nem csak egy új szőnyeget ajándékozunk templomunk számára, hanem elsősorban liturgiánk szépségét növeljük, és a szép, méltó liturgia napról napra egyre szorosabban kapcsol minket az Eucharishtiában jelen lévő Krisztushoz.

Aki szeretné anyagi felajánlásával közösségi ajándékunkat támogatni, adományát borítékba helyezve kérjük a sekrestyében Lohner László sekrestyés úrnak leadni. Szeretettel és hálával megköszönve.

Kívés Zoltán

„TE VAGY-E AZ, AKINEK EL KELL JÖNNIE?”

Adventi elmélkedés

Adventnek két nagy alakja van, akiről szólni kell. Egyik Keresztelő Szent János, a másik Boldogságos Szűz Mária. Mindketten átértékelték azt a várakozást, amely Jézus jövetelét megelőzte. De nem csupán passzív szereplői voltak ennek az időnek, hanem ők voltak az előkészítői és befogadói a Messiásnak. Most először keresztelő Szent Jánosra tekintünk.

Nagyon meg tudom érteni a Keresztelő János bizonytalanságát. Feladata az volt, hogy beszéljen az eljövendőről, hogy felkészítse az embereket a Messiás jövetelére. Ebben az időben a megalkuvó papság, a római hatalommal kollaborált vezetőség, az erőszakos és igazságtalan katonaság, nevetséges vallásosság, - amely a törvény rágásában merült ki – volt a jellemző. Érthető volt tehát az elkeseredettség. Ezek voltak a szavai: „Viperák fajzata! Ki tanított arra, hogy fussatok a fenyegető megtorlás elől?... Szórolapáttal kezében kitarítja szérűjét.” Ezekben a mondataiban egy hatalmas, ítélő, büntető istenkép rejlik. Ehelyett Jézusban egy „gyenge” Isten jött el. Aki a „pislákoló mécsbelet nem oltja ki, a megroppant nádszálát nem töri össze.” Nincs szó semmiféle haragvásról, büntetésről. Mikor Keresztelő hallja a híreket Jézus szelídségéről, alázatáról, bizonytalan lett. Talán csalódott is. Ő nem ilyenek gondolta a Messiás eljövetelét.

Talán magunkba is megéljük ezt a családottságot Istennel kapcsolatban. Jobban tetszene nekünk egy erős, hatalmas Isten. Ma is ki lehet Őt gúnyolni, semmibe venni. A keresztényeket ma is harmadrendű állampolgárként lehet kezelni. Azt tapasztaljuk, hogy egy óriási szennyáradat lepte el a médiákat, amely rombolja a fiatalságot. Az erőszakosok és a gátlástalanok kerülnek pozícióba, és a csendesebbek, az értékesebbek pedig félre vannak söpörve. Sokakban talán ugyanaz a vágy van a szíve mélyén, hogy meddig tűröd még ezeket, Urunk? Miért nem jöttél el úgy, hogy rendet teszel ebben a világban?

Olyan nehezen értjük meg, hogy az Isten a szeretet, és Jézus a szeretet eszközeivel akarja kinyilatkoztatni magát a világnak. „Vakok látnak, sánták járnak, ... süketek hallanak.” A vele való kapcsolatra csak szabadon és örömmel lehet jutni. Erőszakkal, félelemmel nem lehet egy szeretetkapcsolatot kiépíteni. Csak megtérve lehet az Istennel egységre jutni.

Milyen istenkép lakozik bennem? Egyetértek a megbocsátó, gyógyító, szerető Istennel, aki meghív bennünket is arra, hogy a vakokat látóvá, és a süketeket pedig hallóvá tegyük? Jézus ezt üzenté Jánosnak: „Boldog, aki nem botránkozik meg bennem.” Uram, add, hogy megértsem a Te utadat.

Advent másik nagy alakja keresztelő János mellett a Boldogságos Szűz Mária. A megváltásban kulcsfontosságú szerepe volt, ezért adventnek és az üdvtörténetünknek ő a főszereplője.

Szűz Máriának az igenje Isten felé nem csupán az angyali üdvözléskor hangzott el, hanem az egész élete egy hatalmas igen volt Isten irányába. A kánaai menyegzőn egy nagyon érdekes beszélgetés hangzott el, amely nekem nagyon nehezen értelmezhető volt. Nem értettem és egy kicsit meg is botránkoztam Jézus szavain.

Mária olyan finoman jelez a fiának: „Nincs már borunk.” Ő átérzi a fiatal pár gondját, a reájuk váró veszedelmet, hogy most elromlik valami, és ez már a kapcsolatuk elején történik. Elfogy a bor, elfogy a türelem, elfogy a szeretet. Ezek annyira sérülékeny dolgok az életünkben. Mária ettől akarja megmenteni őket. Erre Jézus válaszát elutasítónak, sőt egy kicsit durvának érezzük: „Asszony, a mi gondunk ez? Még nem jött el az én óráim.” Ez egy olyan válasz, mintha azt mondaná, hogy semmi közöm az egészhez, nem engem kértek meg a bor beszerzésére.

De ez nem így van. Jézus válaszában szerepel egy kulcs mondat, amit Mária rögtön megértett. „Még nem jött el az én óráim.” Mit is jelent ez? Az első bűn elkövetésekor az ember azt mondja Istennek, hogy ne te mond meg, hogy mi a jó és mi a rossz, hanem majd én. Ne szólj bele az életembe. Az ember kimondta a nemet Isten irányába. Hagyj békén, nélküled akarom élni az életemet. Isten ezt tiszteletben tartotta, nem kényszerítette ki az igent az emberből, de ugyanakkor szomjazta az ember igenjét. Mária volt az első az emberek közül, aki ezt az igent tökéletesen ki tudta mondani.

Mikor Mária szólt a szolgálkhoz, hogy „tegyétek, amit mond”, akkor a hitével, és a szeretetével megsürgette Jézus „óráját”, a jelenbe hozta a megváltást. Isten szeretete egy ember igenje miatt kiáradt a világra. Annyira hitt és bízott a Fiában, hogy ezzel a bizonyossággal beszélt a szolgálkkal: „Tegyétek, amit mond!” Higgyetek ti is és megvalósul az Isten szeretete.

Advent bennünket is ilyen hitre és Isten iránti bizalomra hív meg. Nekünk is üzeni Mária: „Tegyétek, amit mond!” Ámen.

György atya

Rózsafüzér imádság

Istent keresve, gondjainkban, bajainkban mi másba kapaszkodhatnánk, mint a rózsafüzérünkbe, amit maga Mária adott a kezünkbe! A koporsóban az egyetlen ékszer az olvasó, hisz ez van ma is székely falvainkban az elhunytak kihűlt kezében! A rózsafüzér iránytű, életünkben, és halálunk órájában is!

A remete atyák szerint, az imádság útjára lépő, Istenkereső ember hasonlít a Jézus korabeli emberhez. Akkor is, ma is négyféle ember fordítja arcát Teremtője felé:

1. Az első a báméskodó, kíváncsi, fényképezőgépét kattogató turista! A csodát kereső szájtáti nép!

2. A második a mindent tudó, sokszor még azt is jobban tudó ember, aki a Heródes udvari papjai példájára a napkeleti bölcseknek tanácsot ad, de maga nem kell útra, nem kopogtat be a betlehemi barlangba!

3. A harmadik a szenvedő beteg, a tíz leprás, aki gyógyulást keres, és ha megtalálja, éli nyugodtan a maga világát, mert neki az ajándék kell és nem az ajándékozó!

4. A negyedik ember te magad légy! Lázár testvérenek, Máriának példájára válaszd a jobbik részt, minden hátsó szándék nélkül ülj Mestered lábához, szeresd őt, imádd teljes szívedből, teljes elmédből, minden erődből! Ne felejtse, e földön az emberi lét kiteljesedése az Isten imádságában rejlik! Akkor vagy leginkább ember, boldog és erős, ha Teremtőd áldó arca felragyog életedben!

Advent jön, e szent időben bátrabban, kitartóbban, sűrűn vonuljunk vissza az imádság sátrába, adjuk át lelkünket az imádság csendjében Istenünk imádságának! Vegyük komolyan, és éljük meg tudatosan Isten első és legfontosabb parancsát: Uradat, Istenedet imádd!

Isten imádságában testvéretek, Csaba t.

„A jó ajándék önmagunk egy darabja. A legjelentéktelenebb ajándék is test a testünkből, lélek a lelkünkből. Példa arra, hogy életünk nemcsak szükségletek láncolata, s hogy életünk legvégső alapja mégse valamiféle elemi és kikerülhetetlen önzés. Bizonyítéka annak, hogy létünk végül is ajándék, amiből futja az ajándékozásra. Tiltakozás, igen, az ajándék tiltakozás is énünk korlátai ellen, akár olyasmit ajándékoznak oda, amire magunknak is szükségünk volna, de még inkább amikor olyasmit, amit mi magunk is szeretünk, kedvelünk. Az ajándékozás nem figyelmesség, nem fényűzés, nem szokás. Véghetetlenül komolyabb és több minden rutinmozdulatnál. Gyönyörű kifejezése az ember földi sorsának, helyzetének s ugyanakkor transzcendens ambíciójának. Annak a váagnak, hogy egyek legyünk, ha most még csak börtönrácsainkon át tudjuk is megölelni, megitatni és megetetni egymást.”

Pilinszky János

KARÁCSONYEST A CSALÁDBAN

Különösen fontos, hogy Karácsony este minden keresztény család elevenítse fel a Szentírás alapján a Megtestesülés hiteles történetét. Ehhez szeretnénk segítséget adni az itt összegyűjtött szentírási szövegek, karácsonyi énekek és gondolatok közreadásával.

Édesapa: Könyörögjünk! Istenünk, te az emberi természet méltóságát csodálatosan megalkottad és még csodálatosabban megújítottad. Add, kérünk, hogy részesedjünk Fiad istenségében, aki szeretetből magára vette emberi természetünket. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

Édesanya: „A nép, amely sötétben jár, nagy fényességet lát. Akik a halál országának árnyékában laknak, azokban világosság támad.

Gyűjtsuk meg a fenyőfán a gyertyákat, alatta ne legyen még semmi.

Ének: Mennyből az angyal lejött hozzátok,
Pásztorok, pásztorok,
Hogy Betlehembe sietve menvén,
Lássátok, lássátok.

Istennek Fia, aki született
Jászolban, jászolban,
Ő leszen néktek Üdvözítőtök
Valóban, valóban.

Mellette vagyon az édesanyja,
Mária, Mária,
Barmok közt fekszik, Jászolban nyugszik
Szent fia, szent fia.

Édesapa: Evangélium Szent Lukács könyvéből (Lk 2, 1-20)

Azokban a napokban történt, hogy Augusztusz császár rendeletet adott ki, hogy az egész földkerekséget írják össze. Ez az első összeírás Quiriniusz, Szíria helytartója alatt volt. Mindenki elment a maga városába, hogy összeírják. József is fölment Galilea Názáret nevű városából Júdeába, Dávid városába, Betlehembe, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. Ott-tartózkodásuk alatt elérkezett a szülés ideje. Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta és jászolba fektette, mert nem jutott nekik hely a szálláson.

Ének Ó gyönyörű szép titokzatos éj!
Égszemű gyermek, csöpp rózsalevél.
Kisdedként az édes Úr jászolában megsimul,
Szent Karácsony éjjel!

Ó fogyhatatlan, csodálatos éj!
Hópehely ostya, csöpp búzakenyér.
Benne, lásd az édes Úr Téged szomjaz, rád borul.
Egy világgal ér fel.

Pásztorok tanyáztak a vidéken, kint a szabad ég alatt, és éjnek idején őrizték nyájukat. Egyszerre csak ott állt előttük az Úr angyala, és beragyogta őket az Úr dicsősége. Nagyon megijedtek. De az angyal így szólt hozzájuk: „Ne féljete! Íme, nagy örömet adok tudtul nektek és az lesz majd az egész népnek. Ma megszületett a Megváltó nektek, Krisztus, az Úr, Dávid városában. Ez lesz a jel: Találtok egy jászolba fektetett, bepólyált gyermeket.” Hirtelen mennyei seregek sokasága vette körül az angyalt, és dicsőítette az Istent ezekkel a szavakkal: „Dicsőség a magasságban Istennek és békesség a földön a jóakarát embereinek!” Mihelyt az angyalok visszatértek a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: „Menjünk el Betlehembe, hadd lássuk a valóra vált beszédet, amit az Úr tudtunkra adott!” Gyorsan útra keltek, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő gyermeket. Miután látták, az ezen gyermekekről nekik mondtak alapján ismerték fel. Aki csak hallotta, csodálkozott a pásztorok beszédén. Mária meg mind emlékezetébe véste szavaikat és szívében egyeztette. A pásztorok hazatértek, dicsőítették és magasztalták az Istent mindenért, amit csak hallottak, és úgy láttak, ahogy tudtul adták nekik.

A felolvasás után helyezzük el a betlehemet a fenyőfa alatt vagy mellett, majd tartsunk 1-2 perc csendet.

Ének: Pásztorok, pásztorok örvendezve
Sietnek Jézushoz Betlehembe
Köszöntést mondanak a kisdednek,
Ki váltságot hozott az embernek.

Angyalok szózata minket is hív.
Értse meg ezt tehát minden hű szív.
A kisded Jézuskát mi is áldjuk,
Mint a hív pásztorok, magasztaljuk.

KÖNYÖRGÉSEK (a fohászokra feleljük közösen: Áraszd ránk fényességed!)

Urunk Jézus, ma, amikor megköszönjük, hogy emberré lettél...

Urunk Jézus, ma, amikor megköszönjük, hogy szegénységben születted...

Urunk Jézus, ma, amikor megtanítasz arra, hogy nagyobb boldogság adni, mint kapni...

Urunk Jézus, ma, amikor megtanítasz a magunkat elfelejtő, önzetlen szeretet titkára...

Urunk Jézus, ma, amikor megajándékozol minket a szerető szív békességével...

Urunk Jézus, ma amikor megtanítasz arra: minden ajándék arra utal, hogy Te Önmagadat adtad nekünk ajándékba az első karácsonykor...

Urunk Jézus, ma, amikor beteg, szomorú és elhagyatott embertársainkért is fohászkodunk....

Imádkozunk családunk élő és elhunyt tagjaiért, hogy lélekben ők is velünk legyenek! Miatyánk... Üdvözlégy...

Adj Uram boldog feltámadást nekik, és az örök világosság fényeskedjék nekik! Nyugodjanak békében!

Édesapa: Könyörögjünk! Urunk, Jézus Krisztus! Köszönjük, hogy ebben az örömteli, ünnepi órában együtt és imádságban emlékeztünk meg Fiad születésnapjáról. Add, hogy el ne felejtjük: az igazi Szeretet mindig Ajándék, és valahol, legbelül titok is. Őrizd meg bennünk karácsony örömét, hogy amikor ránk nehezedik a hétköznapi gondja-baja, erőt tudjunk meríteni megtestesülése csodálatos eseményéből, aki él és uralkodsz, mindörökkön örökké.

Ének

Dicsőség mennyben az Istennek!
Dicsőség mennyben az Istennek!
Az angyali seregek vígan így énekelnek:
Dicsőség, dicsőség Istennek.

Békesség földön az embernek!
Békesség földön az embernek,
Kit az igaz szeretet a kis Jézushoz vezet
Békesség, békesség embernek.

Dicsérjük a szent angyalokkal
Imádjuk a hív pásztorokkal,
Az isteni gyermeket,
Ki minket így szeretett
Dicsérjük, imádjuk és áldjuk.

TEPLOMI HIRDETÉSEK

2017. KARÁCSONY

23-án lesz az utolsó rórate szentmise a Péter-Pál templomban. Az esti szentmise után a templomok díszítéséhez minden segítséget örömmel fogadunk.

24-én vasárnapi miserend lesz, de az esti szentmise elmarad. 16,30 órakor a Péter-Pál templomban a diákok pásztorjátékot adnak elő. Az éjféle szentmisék a Péter-Pál, valamint a Plébániatemplomban lesznek.

25-én és **26-án** ünnepi miserendet tartunk templomainkban.

31-én vasárnap, Szent Család ünnepén, a déli mise keretében lesz az 5., 10., 25. és 50. házassági évüket ünneplő párok megáldása, amelyre szeretettel várjuk a jubiláló házastársakat.

31-én az esti szentmisén az éves lelkipásztori beszámolót hallhatjuk, majd év végi hálaadás lesz.

Január 1-jén, újév napján, Mária Istenanyaságának ünnepén vasárnapi miserend lesz.

Péter-Pál Útján. A szentendrei Római Katolikus Egyházközség lapja. 153. szám.
Fk.: Blanckenstein György plébános, Szentendre, Bajcsy-Zs. u. 2. ☎:312-545. Pédányszám: 400
Szerkesztik: Kovácsné Szentes Gyöngyi, Temesi Balázs.